

1-1-1984

การศึกษาสภาพสาวยตายของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชัยเขนทร์ รัตนวิจารณ์

กุหลาบ หวังดีศิริสกุล

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjjournal>

Part of the [Medicine and Health Sciences Commons](#)

Recommended Citation

รัตนวิจารณ์, ชัยเขนทร์ and หวังดีศิริสกุล, กุหลาบ (1984) "การศึกษาสภาพสาวยตายของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," *Chulalongkorn Medical Journal*: Vol. 28: Iss. 1, Article 5.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjjournal/vol28/iss1/5>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn Medical Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

นิพนธ์ต้นฉบับ

การศึกษาสภาพสายตาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชัยเขนทร์ รัตน์วิจารณ์*

กุหลาบ หวังดีศิริสกุล**

Ratnavijarn C, Wangdeesiriskul K. Eye sight condition of Chulalongkorn University students. Chula Med J 1984 Jan ; 28 (1) : 31-42

Study of 12,087 Chulalongkorn students in 1978 revealed 54.3% or 6,560 students had eye sight below normal standard, less than 6/6 or 20/20 of Snellen's chart. There were only one third of them wear eye glasses constantly. Neglegence and ignorance of eye care among University Students and poor eye sight service in the country is quite evident from this study. Student health education and better eye service to promote healthy eye care for every one are emphasized.

* ภาควิชาจักษุวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

** ฝ่ายวางแผนและพัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาสภาพสายตาและประสพการณ์เกี่ยวกับสายตาตนเองของนิสิตแต่ละคนในทศวรรษเมื่อปี พ.ศ. 2521 เพื่อหาสถิติของอัตราผู้มีสายตาผิดปกติในหมู่นิสิตทั้งหลาย รวมทั้งปัจจัยและสิ่งที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับผู้ที่มีสายตาปกติและผิดปกติเพื่อที่จะได้เป็นข้อมูลที่จะใช้อ้างอิงได้ต่อไป ในประเทศไทยเคยมีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่บ้าง คือการศึกษาของกองส่งเสริมสุขภาพของเทศบาลกรุงเทพมหานคร⁽¹⁾ ออกตรวจสุขภาพและสายตาของนักเรียนชั้น ประถมของกรุงเทพมหานครซึ่งมีอายุ 7 ปีถึง 14 ปี พบว่าเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาของกรุงเทพมหานครมีสายตาผิดปกติ 928 คน ในจำนวนนักเรียนทั้งหมด 45,837 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.02 เท่านั้น แต่ก็ไม่ได้ศึกษาถึงรายละเอียดอย่างอื่น นอกจากนี้ได้มีการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ได้ศึกษาสภาพสายตาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครอายุระหว่าง 6-15 ปี ได้ตรวจนักเรียนทั้งหมด 4,350 คน พบมีสายตายาว 15.8 % และสั้น 11.6 % รวมสายตาผิดปกติ 37.4 % แต่ยังไม่มีส่วนใดได้ศึกษาในประชากรในกลุ่มนิสิตนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมาก่อนที่เราได้ศึกษาในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อหาอัตราของสายตาผิดปกติในนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เพื่อเปรียบเทียบอัตราสายตาผิดปกติในคณะต่าง ๆ
3. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความสนใจต่อสุขภาพสายตาของตนเองของนิสิตแต่ละคน
4. เพื่อศึกษาถึงอัตราอุปนิสัยการใช้แว่นตาของนิสิตแต่ละคน นิสิตในระดับมหาวิทยาลัยเป็นผู้ที่มีการศึกษาดีกว่าระดับเฉลี่ยของประเทศ ความรู้และการเอาใจใส่ต่อสุขภาพสายตาของตนเองน่าจะมีมากกว่าประชากรในระดับธรรมดา จึงน่าสนใจว่าประชากรในกลุ่มนี้มีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องแว่นตาถูกต้องมากน้อยเพียงใด โดยแบ่งศึกษาเป็น 3 แบบ
 - 4.1 ในหมู่นิสิตที่คิดว่าตนเองมีสายตาปกติอยู่ตลอดเวลาที่มีอยู่เท่าใด จะมีสายตาปกติเท่าใด ผิดปกติเท่าใด และมีบ้างหรือไม่ที่สายตาเสียจนจัดอยู่ระดับตาบอด
 - 4.2 ในหมู่นิสิตที่ไม่แน่ใจหรือสงสัยว่าตนเองสายตาอาจไม่ดีแต่ไม่เคยตรวจนั้นมีจำนวนเท่าใด และตรวจแล้วพบว่าผิดปกติเท่าใด และปกติเท่าใด
 - 4.3 ในหมู่นิสิตที่เข้าใจว่าตนเองสายตาผิดปกติทั้งที่มีแว่นตาสวมอยู่และไม่ได้สวมก็ตามมีจำนวนเท่าใด แต่เมื่อตรวจแล้วมี

85

293

8754

63952

428356

3746285

7264793

ภาพแสดง Snellen's chart

สายตาศึกษาปกติจริง ๆ เท่าใด และมีบ้างหรือไม่ ที่มีสายตาศึกษาปกติแต่สวมแว่นอยู่ โดยไม่รู้ว่าคุณเองไม่ต้องสวมแว่น เพราะประเทศเราปัจจุบันไม่มีสถานศึกษาเพื่อผลิตบุคลากรวัดสายตาออกจากจักษุแพทย์ซึ่งมีจำนวนน้อยมาก ประชากรส่วนใหญ่จำเป็นต้องพึ่งผู้ที่ไม่ใช่แพทย์ตามร้านแว่นทั่วไปอันอาจเกิดการผิดพลาดในการวินิจฉัยสายตาได้โดยง่าย จักษุแพทย์มักพบอยู่เสมอที่มีผู้สวมแว่นผิด ๆ เช่น ผู้ที่ไม่ต้องสวมแว่นแต่มีแว่นตาสนัสนวมอยู่หรือมีสายตายาวแต่มีแว่นตาสายตาสั้นสวมอยู่ เราจึงได้ทำการศึกษาคูอย่างละเอียดเท่าที่จะทำได้

วัตถุประสงค์และวิธีการ

ประชากรที่นำมาศึกษา คือ นิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี 2521 ทุกคนและทุกระดับชั้น โดยทำการตรวจนิสิตทุกคนแล้วนำผลการตรวจที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้นด้วยคอมพิวเตอร์ แล้วรวบรวมผลการวิเคราะห์ต่าง ๆ มารายงาน การวัดสายตาได้กระทำอย่างถูกต้อง โดยใช้ Snellen's chart⁽³⁾ (ครึ่งรูป) วางในระยะ 20 ฟุตหรือ 6 เมตร และมีแสงสว่างมากพอตามกำหนด⁽⁴⁾ ให้ นิสิตแต่ละคนได้รับการตรวจสายตาที่ละข้างทั้งซ้ายและขวา บันทึกผลตามบรรทัดของ Snellen's chart ที่ นิสิตอ่านได้ที่ละข้างโดยไม่สวมแว่น แล้วให้นิสิตแต่ละคนตอบคำถามในแบบฟอร์มที่

กำหนดเพื่อสำรวจภูมิหลังของแต่ละราย การแปลผล ผู้มีสายตาศึกษาปกติจะต้องมีสายตาเปล่าทั้ง 2 ข้างที่เมื่อวัดที่ละข้างแล้วต้องอ่านได้ถึงแถวที่ 20/20 เป็นอย่างต่ำ⁽³⁾ ผู้มีสายตาศึกษาปกติคือ ผู้ที่มีสายตาเปล่าข้างใดข้างหนึ่งหรือทั้ง 2 ข้าง อ่านได้น้อยกว่าแถวที่ 20/20

ผู้มีสายตาศึกษาปกติที่ถือว่าอยู่ระดับตาบอดคือผู้ที่มีตาเปล่าข้างหนึ่งอ่านแถวที่ 20/200 ไม่ได้ คือ อ่าน Snellen's chart ไม่ได้เลยในระยะ 20 ฟุต การที่เราถือเอาผู้ที่อ่านบรรทัด 20/200 ไม่ได้เป็นตาบอดนั้นก็โดยถือเอาค่าจำกัดความตามจักษุแพทย์สมาคมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517⁽⁵⁾ โดยถือว่าผู้ที่มีสายตาทั้งสองข้างเมื่อแก้ไขด้วยแว่นตาแล้วอ่านได้น้อยกว่า 20/200 หรืออ่านได้ 20/400 เป็นผู้ที่มีสายตาบอดระยะแรก แต่การค้นคว้าอันนี้เราถือตาข้างเดียวเป็นสำคัญ คือ ถ้าอ่าน 20/200 ไม่ได้เราถือว่าตาข้างนั้นอยู่ระดับตาบอด ซึ่งถ้าแก้ไขด้วยแว่นตาแล้วเขาอาจมีสายตาศึกษาปกติ และอีกประการหนึ่งถ้ามีสายตาข้างหนึ่งอยู่ระดับตาบอด แต่อีกข้างหนึ่งมีสายตาศึกษา เราถือว่าผู้นั้นมีสายตาระดับตาบอด ทั้งนี้ก็เพื่อความสะดวกในการแยกประเภทของบุคลากรในการค้นคว้าดังนั้นการแปลความหมายของเราใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน แต่แตกต่างจากจักษุแพทย์สมาคมเฉพาะที่เราถือเอาตาข้างเดียวเป็นเกณฑ์ นอก

จากนี้ยังศึกษาความสนใจของนิสิตแต่ละคนว่า มีความสนใจต่อตาตนเองเพียงใด เช่น ผู้มีสายตาสายข้างหนึ่งอยู่ระดับตาบอดแล้วแต่สายตาสายข้างหนึ่งยังดีอยู่ นิสิตผู้นี้กลับสำคัญตนเองว่ามีสายตาปกติเพราะไม่เคยตรวจและไม่เคยทราบ

ว่ามีตาข้างหนึ่งแต่ไม่เห็นแล้ว.

ผลการศึกษา สามารถตรวจสายตานิสิตได้ทั้งหมดถึง 12,089 คน จากจำนวนนิสิตทั้งหมด ในมหาวิทยาลัย 15,433 คน คิดเป็น 78.3 % ของนิสิตทั้งหมด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนิสิตในแต่ละคณะที่ได้รับการตรวจสายตา

คณะ	รายการ	จำนวนนิสิต	นิสิตที่ส่งแบบสอบถาม			
			จำนวน	% ของคณะ	% ชาย	% หญิง
บัณฑิตวิทยาลัย		3,056	2,223	72.74	47.5	52.5
อักษรศาสตร์		921	788	85.56	6.6	93.4
วิศวกรรม		1,618	1,461	90.29	97.4	2.6
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี		1,882	1,629	70.62	47.8	52.2
วิทยาศาสตร์		1,137	1,014	89.18	51.1	48.9
รัฐศาสตร์		782	547	69.95	54.5	45.5
สถาปัตยกรรม		417	336	80.57	75.3	24.7
ครุศาสตร์		1,958	1,201	61.34	41.0	59.0
แพทยศาสตร์		716	445	62.15	76.8	23.2
นิเทศศาสตร์		472	410	86.86	25.1	74.9
สัตวแพทยศาสตร์		278	195	70.14	72.3	27.7
เศรษฐศาสตร์		450	424	94.22	37.7	62.3
ทันตแพทยศาสตร์		494	424	85.83	45.5	54.5
นิติศาสตร์		645	511	79.22	56.0	44.0
เภสัชศาสตร์		607	481	79.24	59.5	40.5
รวม		15,433	12,089	78.33	52.9	47.1

1. เพื่อหาอัตราของสายตาคิดปกติในนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนิสิตที่สายตาคิดปกติและผิดปกติ

จำนวนนิสิต	สายตาคิดปกติ	สายตาคิดปกติ		
		ระดับดีกว่าตาบอด	ระดับตาบอด	รวม
12,089	5,529 (45.7 %)	5,174 (42.8 %)	1,386 (11.5 %)	6,560 (54.3 %)

ผลการตรวจสภาพสายตาพบว่าจากนิสิต 12,089 คนนี้ มีสายตาคิดปกติที่แต่ละข้างอ่านได้ 20/20 ทั้ง 2 ข้างนั้นมี 5,529 คนหรือร้อยละ 45.7 ของนิสิตทั้งหมด ผู้ที่มีสายตาคิดปกติ คือ มีสายตาข้างใดข้างหนึ่งอ่านได้น้อยกว่า 20/20

หรือทั้ง 2 ข้างอ่านได้น้อยกว่า 20/20 พบว่ามีถึง 6,560 คน หรือร้อยละ 54.3 ของนิสิตทั้งหมด และในจำนวนนี้มีสายตาอ่านได้น้อยกว่า 20/20 จะเป็นข้างเดียวหรือทั้ง 2 ข้างก็ตามถึง 1,386 คน คือ 11.5 % ของนิสิตทั้งหมด

2. เพื่อเปรียบเทียบอัตราสายตามีคปภทในคณะต่าง ๆ

ตารางที่ 3 อัตราร้อยละของสายตามีคปภทในนิสิตคณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะ	จำนวนนิสิต	มีสายตามีคปภท	ตรวจพบว่ามีสายตามีคปภท		
			สายตาระดับ ดีกว่าปกติ	สายตาระดับ ปกติ	รวมสายตามี คปภท
สัตวแพทย	195	69 (35.4%)	107 (50.9%)	19 (9.7%)	126 (64.6%)
แพทยศาสตร์	445	169 (38.0%)	223 (50.1%)	53 (11.9%)	276 (62.0%)
เภสัชศาสตร์	481	183 (38.0%)	237 (49.3%)	61 (12.7%)	298 (62.0%)
อักษรศาสตร์	788	300 (38.1%)	376 (41.7%)	112 (14.2%)	488 (61.9%)
เศรษฐศาสตร์	424	170 (40.1%)	208 (49.1%)	46 (10.7%)	254 (59.9%)
ทันตแพทย	424	178 (42.0%)	195 (46.0%)	51 (12.0%)	246 (58.0%)
วิทยาศาสตร์	1,014	442 (43.6%)	448 (44.2%)	124 (12.2%)	572 (56.4%)
วิศวกรรมศาสตร์	1,461	638 (43.7%)	649 (44.4%)	174 (11.9%)	823 (56.3%)
พาณิชย์-บัญชี	1,629	719 (44.1%)	694 (42.6%)	216 (13.3%)	910 (55.9%)
สถาปัตยกรรม	336	153 (45.6%)	155 (46.1%)	28 (8.3%)	183 (54.4%)
รัฐศาสตร์	547	255 (46.6%)	237 (43.3%)	55 (10.1%)	292 (53.5%)
นิติศาสตร์	511	251 (49.1%)	198 (38.8%)	62 (12.1%)	260 (50.9%)
นิเทศศาสตร์	410	204 (49.8%)	164 (40.0%)	42 (10.2%)	206 (50.2%)
บัณฑิตวิทยาลัย	2,223	1,162 (52.3%)	822 (37.0%)	239 (10.7%)	1,061 (47.7%)
ครุศาสตร์	1,201	636 (53.0%)	461 (38.3%)	104 (8.7%)	569 (47.0%)
รวม	12,089	5,529 (45.7%)	5,174 (42.8%)	1,386 (11.5%)	6,560 (54.3%)

พบว่าอัตราของผู้ที่มีสายตามีคปภทเมื่อแยกออกเป็นคณะต่าง ๆ แล้ว พบว่ามีอัตราที่แตกต่างกันจนเป็นที่น่าสังเกต คือ พบว่านิสิตทั้งหมดใน 15 คณะมีนิสิตคณะที่มีสายตามีคปภทเกินกว่า 60% มีอยู่ 4 คณะ คือ คณะสัตว-

แพทย (64.6%) คณะแพทยศาสตร์ (62.0%) คณะเภสัชศาสตร์ (62.0%) และคณะอักษรศาสตร์ (61.9%) คณะที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 มีอยู่เพียง 2 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ (47.0%) และบัณฑิตวิทยาลัย (47.8%) แต่อย่างไรก็ดี

นิสิตส่วนใหญ่ของบัณฑิตวิทยาลัยนั้นเป็นนิสิต
ต่อเนื่องมาจากคณะครุศาสตร์ จึงอาจพูดได้ว่า
นิสิตคณะครุศาสตร์เป็นคณะเดียวของจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยที่มีสายตาคีที่สุก คือ สายตาคีเป็น

ปกติกว่าร้อยละ 50 ส่วนนิสิตในคณะอื่น ๆ
นอกจากนั้นอีก 9 คณะมีสายตาคีผิดปกติอยู่
ระหว่าง 50-60%

3. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความสนใจต่อสุขภาพสายตาของตนเองของนิสิตแต่ละคน

ตารางที่ 4 อัตราร้อยละของความผิดปกติของสายตาของนิสิตกลุ่มต่าง ๆ ที่เข้าใจเกี่ยวกับสายตา
ตนเอง

กลุ่มนิสิต	จำนวน (% ในแนวตั้ง)	ปกติ (% ในแนวนอน)	ผิดปกติ (% ในแนวนอน)		
			ดีกว่าปกติ	ปกติ	รวม
มั่นใจว่าตนเองมี สายตาปกติ	5,809 (48.1%)	4,766 (82.2%)	1,028 (17.7%)	5 (0.1%)	1,033 (17.8%)
ไม่แน่ใจ (ไม่เคยตรวจ)	686 (5.7%)	376 (54.8%)	301 (43.9%)	9 (1.3%)	310 (45.2%)
แน่ใจว่าสายตาผิดปกติ (เคยตรวจมาแล้ว)	5,457 (45.1%)	330 (6.0%)	3,775 (69.2%)	1,352 (24.8%)	5,127 (94.0%)
ไม่ระบุในใบสอบถาม	137 (1.1%)	47 (34.3%)	70 (51.1%)	20 (14.6%)	90 (65.7%)
รวม	12,089 (100%)	5,529 (45.7%)	5,174 (42.8%)	1,386 (11.5%)	6,550 (54.3%)

1. กลุ่มผู้สำคัญตนว่ามีสายตาปกติพบมี
ทั้งหมด 5,809 คนหรือ 48.1% ของนิสิตทั้ง
หมด 12,089 คน เราพบว่าผู้มีสายตาปกติเพียง
4,766 หรือ 82.2% และผู้ที่มีสายตาผิดปกติ
1,033 คน หรือ 17.8% และในกลุ่มนี้มีสายตา
เสียจนถึงว่าบอด 5 คน หรือ 0.1%

2. กลุ่มนิสิตที่ไม่ค่อยแน่ใจหรือสงสัย
ว่าตนเองสายตาไม่ปกติ แต่ไม่เคยได้รับการ
ตรวจมาก่อนนี้มีทั้งหมด 686 คน หรือ 5.7%
ของนิสิตทั้งหมด ตรวจพบว่าสายตาผิดปกติ
เพียง 310 คน หรือ 45.2% และสายตาระดับ

คาบอด 9 คน หรือ 1.3% มีสายตาปกติถึง 376 คน เท่ากับ 54.8%

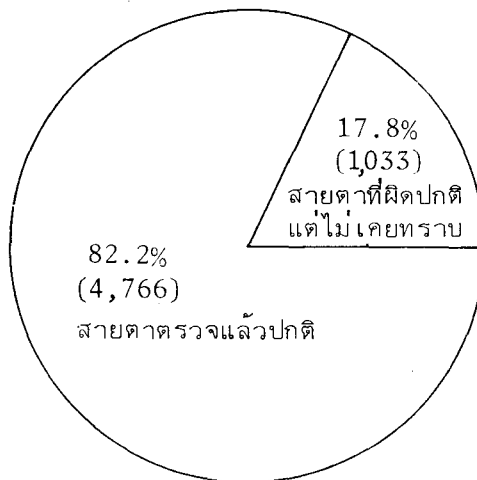
3. ในกลุ่มที่มั่นใจว่าตนเองมีสายตาผิดปกติ คือ สายตาสั้นแน่ ๆ เพราะได้รับการตรวจมาแล้วและมีแว่นสวมอยู่ เราได้ตรวจและพบว่ามียู่จำนวนถึง 5,457 หรือ 45% ของนิสิตทั้งหมด (12,089 คน) ตรวจแล้วพบว่ามีสายตาระดับบอด 1,352 คน หรือ 24.8% แต่พบว่าเป็นผู้มีสายตาปกติอยู่ในกลุ่มนี้ถึง 330 คน หรือ 6.0%

4. การศึกษาเรื่องการใช้แว่นตา ปรากฏว่าพบมีนิสิตสายตาไม่ปกติจำนวนมากถึง 54.3% ดังนั้นน่าจะพบว่ามีนิสิตที่มีแว่นส่วนมากกว่าผู้ที่ไม่สวมแว่น แต่ปรากฏว่าโดยทั่วไปพบเห็นนิสิตมีแว่นอยู่น้อยกว่าความเป็นจริงมาก จาก

การสำรวจคำตอบแบบฟอร์มภูมิหลังของนิสิตพบว่า :-

1. นิสิตเองก็ไม่ทราบว่าเป็นคนสายตาผิดปกติ 5,809 ราย เพราะไม่เคยตรวจและสำคัญตนเองว่าสายตาปกติคืออยู่ในจำนวนที่มีถึง 1,033 ราย (17.8%) หรือ 8.54% ของนิสิตทั้งหมด นิสิตในกลุ่มนี้จึงไม่เคยประกอบแว่นตาและไม่เคยคิดจะไปตรวจสายตา แสดงให้เห็นว่านิสิตมีสายตาผิดปกติโดยตนเองไม่เคยทราบนั้นมีมากพอสมควร ดังแสดงรูปที่ 2

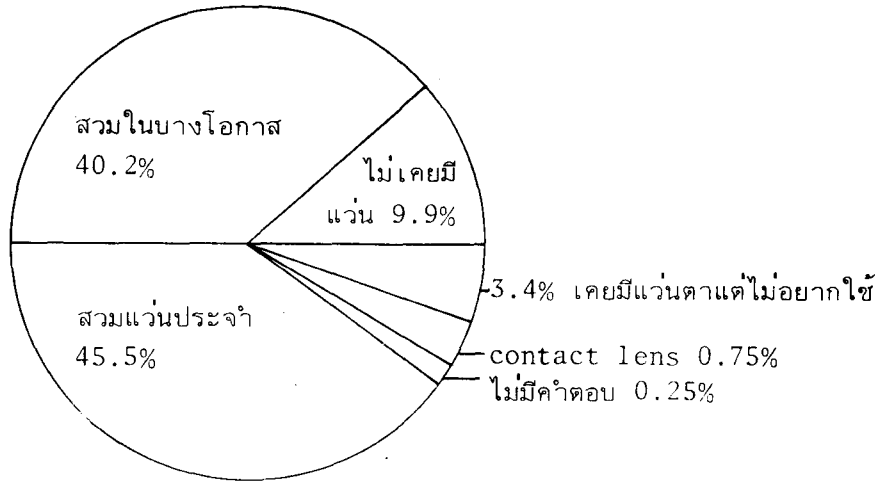
2. ในกลุ่มผู้ที่เคยมีแว่นตาก็ได้ศึกษาออกมาถึงการใส่แว่นตาของแต่ละคน พบว่ามีการสวมแว่นประจำเพียง 45.5% เท่านั้น กว่าครึ่งมีแว่นตาแล้วแต่ไม่ได้สวมประจำจะเอามาใช้สวมในบางโอกาสเท่านั้นมีจำนวนถึง 40.2%

รูปที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนิสิตสายตาผิดปกติแต่ไม่รู้ตัวและยังเข้าใจว่าตนเองสายตาปกติด้วย

สำหรับกลุ่มที่ไม่เคยมีแว่นเลย คือ ไม่อยากใช้แว่นตามี 9.9% หรือเคยมีแว่นตาแต่ไม่อยาก

ใช้ 3.4% นอกจากนี้มีเลนส์สัมผัส 0.75% กังแสดงรูปที่ 3

รูปที่ 3 แสดงถึงกลุ่มผู้ที่ทราบว่าตนเองมีสายตาผิดปกติได้ปฏิบัติตนอย่างไรในจำนวน 5,457 คน

วิจารณ์

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าจำนวนนิสิตในแต่ละคณะที่ได้รับการตรวจสายตามากพอที่จะใช้อ้างอิงได้

จากตารางที่ 3 มีข้อที่น่าสนใจคือ คณะที่มีสายตาผิดปกติจำนวนมากกว่าจะเป็นกลุ่มคณะที่มีนิสิตสอบคัดเลือกได้คะแนนสูง และกลุ่มที่มีสายตาผิดปกติจำนวนต่ำกว่า เป็นคณะที่มีนิสิตสอบได้คะแนนสอบคัดเลือกต่ำกว่าคณะอื่น

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าแม้ประชากร ระดับนิสิต ซึ่งสายตาจำเป็นสำหรับการเรียนก็ยังให้ความสนใจต่อสายตาน้อยกว่า

เท่าที่ควรดังเช่น นิสิตที่คิดว่าสายตาปกติแต่ตรวจพบสายผิดปกติถึง 17.8% และในจำนวนนี้มีถึง 5 คนที่มีบอดหนึ่งข้างยังเข้าใจผิดว่าตนสายตาปกติทั้งสองข้างเสียด้วย ดังนั้นประชากรไทยผู้มีการศึกษาต่ำกว่าระดับนิสิต อาจจะพบความผิดปกติให้สูงกว่านี้มากได้ นอกจากนี้ตารางที่ 4 ยังแสดงให้เห็นว่าการใช้ความรู้สึกของตนเองตัดสินว่าสายตาของตนเองปกติหรือไม่นั้นใช้ไม่ได้ ดังตัวอย่างที่มีนิสิตมากกว่าครึ่งที่สายตาปกติแต่ตนเองยังไม่พอใจอยากให้เห็นชัดเจนขึ้นไปอีก และเข้าใจว่าตนเองสายตาผิดปกติ จึงพบว่านิสิตที่มีสายตาปกติสวมแว่นสายตาประจำถึง 6.0% แสดงว่าการตรวจวัด

สายตาและการจำหน่ายแว่นสายตามีความผิดพลาดได้พอสมควรจะนั้นในกลุ่มที่สายตาผิดปกติจริง ๆ อาจจะได้รับ การวัดสายตาและได้รับแว่นสายตาที่ไม่ถูกต้องเป็นจำนวนไม่น้อยเช่นกัน จึงอาจกล่าวได้ว่าบริการด้านสายตาของประเทศไทยที่ให้ต่อประชาชนทั่วไปยังไม่ดีพอ

จากผลการศึกษาการใช้แว่นตาแสดงให้เห็นว่าการที่นิสิตที่เข้ามาศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสวมแว่นตาน้อยกว่าความเป็นจริงนั้น เนื่องมาจากการสำคัญตนเองผิดคิดว่าตนมีสายตาปกติส่วนหนึ่งดังในข้อ 1 และในข้อที่ 2 ในผู้ที่ทราบว่าตนเองสายตาไม่ดีแต่ก็สวมแว่นเพียงบางโอกาสถึง 40.2% นอกจากนี้ยังมีพวกไม่เคยมีแว่นตาอีก 9.9% ไม่ยอมใช้ 3.4% เลนส์สัมผัส 0.75% รวมทั้งหมดเป็น 54.5% และมีผู้สวมแว่นเป็นประจำ 45.5% หรือเท่ากับ 5,457 ราย จากจำนวนนิสิตทั้งหมด 12,087 คน จะมีสวมแว่นเป็นประจำเพียง 20.5% แสดงว่านิสิตทุก ๆ 5 คนจะสวมแว่นตาประจำเพียงประมาณ 1 คนเท่านั้น ดังนั้นทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยน่าจะสนใจและแก้ไขปรับปรุงในเรื่องเหล่านี้ นอกจากจะเป็นประโยชน์และเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการเล่าเรียนของนิสิตอันเป็นผลดีต่อมหาวิทยาลัย และประเทศชาติแล้ว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังได้เป็นผู้ริเริ่มใน

การบริการเรื่องสายตาเป็นแห่งแรกของประเทศไทยอีกด้วย

สรุป การศึกษาสภาพสายตาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. 2521 พบว่า มีนิสิตที่มีสายตาผิดปกติถึง 54.3% (6,560 คน) จากนิสิตที่ได้รับการตรวจทั้งหมด 12,087 คน พบว่าคณะที่มีคะแนนคัดเลือกสูง มีเปอร์เซ็นต์ผู้มีสายตาผิดปกติสูงกว่าคณะที่มีนิสิตสอบคัดเลือกได้คะแนนต่ำกว่า พบข้อมูลแสดงว่าความสนใจต่อสุขภาพสายตาของตนเอง ในหมู่นิสิตและการบริการทางด้านสายตาของประเทศยังไม่ดีพอ ผู้มีสายตาดีกลับมีแว่นสายตาสั้นมาสวม ผู้ที่มีสายตาผิดปกติกลับสำคัญตนเองผิดว่ามีสายตาปกติและไม่สนใจจะไปตรวจ ทั้งหมดนี้มีเปอร์เซ็นต์สูงน่าสนใจ และสุดท้ายพบว่าจำนวนผู้ที่สายตาผิดปกติจะสวมแว่นเป็นประจำเพียง 1 คน ในทุก ๆ 3 คนที่ต้องสวมแว่น หรือในหมู่นิสิตของมหาวิทยาลัยจะพบมีสวมแว่นตาเป็นประจำประมาณ 1 ใน 5 คนของนิสิตทั้งหมด ซึ่งความจริงแล้วควรจะเป็นประมาณ 3 คนในนิสิตทุก ๆ 5 คน

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณฝ่ายวางแผนและพัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้การสนับสนุนและให้ทุนวิจัยนี้

อ้างอิง

1. สิทธิมาลัย มุตตามระ การตรวจสุขภาพทั่วไปของนักเรียนชั้นประถมของกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร : กองส่งเสริมสุขภาพกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2525. เอกสารไม่ได้พิมพ์
2. Visuthe Tansirikongkol and Kazuichi Konyama. Survey of visual function among school children. In : Transaction Asia Pacific Academy of Ophthalmology Vol. VIII. 1981, 800-810
3. Berens C, Beach, S.J. : A chart for testing visual acuity and astigmatism, Am J Ophth 1939; 22 : 304
4. Ferree CE, Rand G. Intensity of light in relation to the examination of the eye. Br J Ophth 1936 Jun; 20 : 331
5. สมาคมจักษุ โสต ศอ นาสิกแพทย์แห่งประเทศไทย. สรุปผลการสัมมนาเรื่องเกี่ยวกับตาบอดและหูหนวก แพทย-สภาสาร 2517 กรกฎาคม ; 8 (7) : 173-178

จุฬาลงกรณ์เวชสารได้รับต้นฉบับเมื่อวันที่ 23 เดือนมีนาคม 2526